

Meningen hermed er, at Arbejderen skal tvinges til at slæbe sin Ration af Drikkevarer med til Arbejdspladsen enten hjemmefra eller fra en handlende udenfor Arbejdspladsen, hvoraf naturnødvendigt følger, at Ulejligheden fordobles ved, at han atter maa hjembære de tomme Flasker. Dertil kommer, at bortset fra Ulejligheden ved at bære Drikkevarer, f. Eks. Øl, en lang Strækning, bliver dette paa varme Sommerdage lunkent eller varmt og derved delvis udrikkeligt.

Samtidig kan enhver anden baade Haandens og Aandens Arbejder i dette Land uhindret købe sig de samme Drikke, naar det passer ham, hvis han blot ikke er saa uheldig at være spærret inde paa en Arbejdsplads af en af de i Lovudkastet nævnte Kategorier.

Vi protesterer energisk imod, at der laves Undtagelseslove for store Dele af Arbejderstanden, og vi mener, at det er en berettiget Fordring, at Arbejderne paa de førnævnte Arter af Arbejdspladser — og dette hvad enten Arbejdspladserne er store eller smaa — bliver ligestillet med Landets øvrige Befolkning i Retning af, hvad de maa købe af Drikkevarer.

Vi beder derfor det højtærede Udvalg foranledige, at § 24 i den nye Beværterlov faar nøjagtig samme Ordlyd, som § 24 havde i Beværterloven af 10. Maj 1912, saaledes at de foran gengivne Undtagelsesbestemmelser udgaar.

Derefter tillader vi os at anmode Udvalget om, at følgende Linier i Lovforslagets § 3 maa blive strøget (se Kommissionsbetænkningens Side 31):

„Endvidere Øl med 2¹/₄ Vægtprocent Alkohol eller derover“.

Naar vi tillader os at fremkomme med et saadant Forslag, er det, fordi vi i Henhold til vore Udtalelser i vor før omtalte skriftlige Henvendelse til Ædruelighedskommissionen har karakteriseret det danske Bajerskøl som en alkoholsvag Drik, der ganske uretfærdigt er blevet indordnet under de saakaldte „stærke Drikke“.

Ved vort Foretræde den 3. April 1919 hos den højtærede Indenrigsminister, hvem vi forebragte en Henvendelse, svarende til den, som vi i dette Øjeblik retter til det højtærede Udvalg, svarede Ministeren os, at han maatte indrømme, at Skellet 2¹/₄ Vægtprocent Alkohol for Øllets Vedkommende var sat for lavt i den gamle Lov.

Vi gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at det almindelige danske Pilsnerøl indeholder ..... 3 à 3¹/₂ pCt. Alkohol
Lagerøl ..... 3³/₄ à 4¹/₄ pCt. Alkohol,
medens Whisky indeholder fra ..... 40 til 50 pCt. Alkohol,
Rom og Cognac fra ..... 40 og op til 60 à 70 pCt. Alkohol
og de saakaldte hede Vine ca. .... 18 pCt. Alkohol,

og hvad der ogsaa i denne Forbindelse maa anses for ikke mindre betegnende, er, at den almindelige Rødvinstype, som er en daglig Drik i mange franske, spanske og italienske Arbejderhjem eller Arbejdspladser og fuldstændig svarer til, hvad Øllet betyder for den danske Arbejderstand, indeholder, saa vidt vi har kunnet faa oplyst, 8 à 9 pCt. Alkohol, hvilket altsaa vil sige, at denne Drik er dobbelt saa stærk, hvad Alkoholindhold angaar, som det danske Bajerskøl. Hvorfor skal den nationale Drik (Øllet) for Danmarks Vedkommende underkastes Tvangsbestemmelser og stilles anderledes, end de lette Vine bliver det i de Lande, hvor de produceres, og hvor de paagældende Nationer ikke lægger Hindringer i Vejen for Nydelsen af den Drik, der fremstilles af Landets Produkter?

Hvis det ikke er muligt at løse dette Spørgsmaal paa den Maade, som vi foran har foreslaaet, stiller vi subsidiært det Forslag, at man følger den af Ædruelighedskommissionens Mindretal anviste Vej (se Betænkningen Side 25), dets Udtalelser lyder saaledes:

„Mindretallet kan ikke erkende, at 2¹/₄ Procent Alkohol er det rette Skel mellem, hvad der betegnes som „stærke Drikke“, og hvad der ikke skal karakteriseres saaledes. Man mener, at Skellet ikke bør sættes lavere end 3¹/₂ Procent“.

Vi foreslaar i saa Fald dog, at Skellet ikke bliver 3¹/₂ Procent men 4¹/₄ Procent, da derved baade Pilsner- og Lagerøllet falder indenfor Grænsen. Herved kommer de paagældende Linier i § 3, som vi efter vort foranævnte Forslag anbefalede at stryge, til at forblive i Paragraffen, men altsaa med følgende Ordlyd: